

Жужи, кипи, всичко започва отначало. Пролет е!

*Раздира слънцето мъглата,
проби кокичето снега,
надуха пъпки дървесата
и цъфтидренчето запя.*

*Природата снага разкърши,
отметна белия халат.
Южнякът в клонове и върши
заявихря танец чудноват.*

...

Дребни зелени листенца върху тънички клонки. Бледорозови плодчета, все още сънени. Дървета, пълни с живителни сокове, чиято сила ги протяга нагоре като част от сутрешната гимнастика.

Честита пролет - сякаш ни казват безгласно.

Надвихме зимата. Преодоляхме студа и снега. Време е да се разлистим. Жужи, кипи. И всичко започва отначало. Оживяват се хората навсякъде – от слънцето, от цветовете. Червеното, зеленото и усмивките отстъпиха пред черните дрехи и изгониха дълбоката бръчка между очите.

...

*Потоци и рекички луди
се втурнаха като деца*

*и заблестяха ледни слюди -
мозайка цветни стъкълца.*

*Врабчето спретна сива дрешка
и пак на воля полетя.
Разбраха всички - няма грешка,
пристигна вече пролетта!*

Веска Йончева
сборник със стихове „Луковитски пътеки”